

מסורת הש"ס

(א) ערכין כט: (ב) (שמיני
פרשה טו, ג) (שי"ן לעמ'
הקודם), (ד) שנסוף עמ'
הקודם ד"ה ה"ג.

הגהות הב"ח

(ה) גמ' כלי טהור
לכשיטתא:

מוסף רש"י

מכורה כבר יוצאה.
אמה העבריה יוצאה
בסימני נערות, כדמנית
ויצאה חנם אלו ימי נערות
(עורכי כס:).

פירוש הרא"ש

אָמאָר שׂימָא אַם טאָגלעך
בלייבט אַינזיגער יאָגל
בלייבט אַינזיגער יאָגל.
פֿאַר שׂיטמאָ שׂיטמאָ
טעגלעך: אַז ער הייבט
דערקאָמער לויט רעגן
לדערנאָר ערעט בלייבט
שׂיטמאָ שׂיטמאָ
טעגלעך: אַז ער
אָמאָר שׂיטמאָ שׂיטמאָ
לויט דערנאָר ער
דערקאָמער לויט רעגן.
רעגן. דער מױכעלע מױכעלע

[illegible]

טעורע וועגןם לאהל המח
 זו איז דין שילד על העס
 שמקלחו חון למקום ילד
 יעמא אפילו הוא בתוך ה
 דמקום יומא אלמא דר"א
 ומה ודעים ב"ה הסיד להס
 לא אחיא אלם מהאי ק"ו
 בקרקע סלן טעורס שאל
 ודעין ועוסדין ב"ב כ"ט
 לא חילי. דומיא דרעס

דורעים ורועים לכ"ש ולא
לא שוב לזרעי דפוסל נח

נערה המאורסה

ומא ליטער יעבילו עלי עהור לכשימא.
תיה גבי נדרים אם מפר אדם בנדר
שיפר קודם שחלו לכשיחולו שיהיו מופרין
מא רישא לסיפא: אמרי רבנן לא קים

קאמרי
מסיפא

אִימָא סִיפָא אִמְרוּ לוֹ
מִמָּא לִיטֵרד יִסְבִּילוּ כִּי
שִׁמְעוּ מִינֵה חִיילִין אִמָּא
כִּמְעֻמֵּיהָ דר"א וְהָכִי
לָךְ אִי סְבִירָא לָךְ דְּרִי
תְּיֻבְחָא אִי לֹא סְבִירָא
מִקּוּדָא תְּיֻבְחָתָא ת"ש אִמָּא
מִמָּאִים "כִּיֹּן שׁוֹרְעֵן
וְעוֹמְדִים לֹא כֹל שְׂכָן
לֹא דְרֵשִׁי ק"ו וְהָא ת
אֵת בְּתוֹ כְּשֹׁהֵיא נְעֵרָה
יִצְאָה אֵינֶה מְכוּרָה
תְּשִׁיבָה
יְעִי וְלֹא
אֵלֵי אֵלָּה
סָא הֵו
מִינֵה
וְסוֹרִים.
וְסוֹרִים:
לִכְס'.
הַתְּחִיבִיר
נְעֵרִים
אֵלֵי
מִי הֵו
יְעוֹל
נְעֵרָה.

עכשיו כיון שהגיע ימי נערות כדאמרי'
ימי נערות: אינו דין שלא סימכר.
האי טעמא שאם מצורה כבר יושא
להפך לה קודם שנדרה הואיל ויפה כמו
כלל איסור יכול להפך לה ציוס שמעו:
אין

דייטן קיין שפיר אוןן שלא באו כלל
על האסירים מליטעם מקום ששעלה
לי האסירן דורך איהם דיון נמי קל
אינו מילא אש"ם ששעלה בעל נמי קל
גוואל מקום ששעלה את הטמאין מטומא
הא בלחוד שפיר מוכיח כען לר"א דמדה
ומכא וקולא דמאי דמיל ומאי דלא מיל
אפ"ם לא דייטן לא דאלמא אינא למחיל
מכא דר' אליעזר דקליס עמי לא כמי
ק"ו דומיא דההוא ממא: אימא סיפא
זוהר דדיה הוה מליץ למיך דייטן
אמר דייטן כי האי גוואל אלמא ק"ו דייטן
לי עלוי מליטעם דבאמרינן לעיל: אמרי
דקעט עסורין. נפקא לן מדכחי על כל
הי עסורין ואמון מודיו לי בבאי ק"ו
ק"ו כי ה"ג מיינו וביה דייטתו ואמא
לי הכס טומאה לא חילול נבאי שפיר
ספליג עליה דר"א וכי לא מודו אינור
דמשה פריך הש"ס מהך ברייתא טפי
דס הכי פריך מהך ברייתא דליכא מלא
דעל כל זרע וזרע גופים נפקי. כך נרא
והכחא סמינן. ויכא נמי אינן לן למגד

[illegible]

לי כלל. ומימי' אחמי לא אמרתי בך ק"ו דרש' מק
י' יסבד אדם את בתו בשחיא נערה ב'ו. ב'ו חלש
הך ק"ו הינ אחמי לא

פרק עשירי נדרים

אִסּוּרוֹ עַדִּין מִמֶּה שֶׁכָּבַד חַתָּן
שִׁירָה לָהֶם טוֹמָאָה וְאִינוּ מֵ
לֹא מֵהֵיחָא לִיָּה טְבִילָה שֶׁלֹּא
דְּאֶרְצָה דְּרֵשִׁינָא צִפְרָא (א)

לר"א אם מטבילין כלי
 ילי (6) לכשיטמא לימור
 רי רבנן לא קיימי להן
 סבארי ליה מאי סבארי
 יקלמן ובטלין תהוי כלי
 וירא לך רחילין תהוי
 מר להם ר"א ומה זרעים
 בקרקע טהורין זרועין
 ש"מ לא חיילין ורבנן
 וניא כיכול ימכור אדם
 אמרת ק"ו זמכורה כבר
 אינו דין ישאל תימכר
 אי

טומאה והקריאה עדיין טומאה
מליטמא שאס בלע טבעת
הטבעת מלקבל טומאה ואס
כדאיתא בפרק בהמה המקט
האי גוונא ממה שחל כבר
כדיניה ולאו בקולא וסוממ

יִסּוֹר. וְאִיכָּא חוּ הֵכָּא גִירָסָא
לֹא הָטְמָא שְׂמֹמָתָאן לֵיטֵר
חֻמְרָא בְּמִקְוֵה שְׂטִיל עַל
עֵבֶב חֲלוֹת דְּרִירָא אֲשֵׁי' שֶׁשֶׁפֶר
לֵיטֵר לֵיטֵר דִּין שְׂטִיל עַל הַטְּבוֹרָה
לֵיטֵר דְּרִירָא נָמִי לֵיטֵר אֲשֵׁי'
וְיִמְנִי קִדּוּ' דְּלִדּוּן ר"י וְשֹׁמְרוֹ
קוֹלָא וְחֻמְרָא מִמַּאי לֵיטֵר
יֵק לֵק וְחֻמְרָא אֲמִי לִמְפָּרֵק
אֶס מַעֲבִילִין כְּלִי לֵיטֵסֵר יִעֲבִי
וְשֶׁמֶץ בִּין שְׂטֵמָה לֵיטֵר כִּי
לֵיטֵר: שְׂמֵי מִינֵי חִיילִין.
בִּי הַיְשִׁיעָה דִּמְהָל לִיכָּא
זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר זֶרַע טְבוֹר הוּא
דִּמְהִילָא נְהִי לְדִית בְּכָל זֶרַעִים
זֶלֶם וְחֻמְרֵי לֵב וְחֻמְרָא
וְרִי"א שְׂמֵי הוּא דִּמְהִילָא
נָמִי דְרִירָשִׁין ק"ו מִמֶּה שֶׁחֵלֵל
מִק"ו זֶרַעִים דְּלֹאֵר לֵהֵב ר"י
וְנִין דְּפִלְגִי עֲלֵה אִי נָמִי אֲשֶׁשֶׁר
הֵבֵנִי: מְכֹרֶה כְּכֹר יוֹלָא.
שְׂמֵי וְחֻמְרָא אִי מִפְּרִי דְרִירָסִי

[illegible]

יִקְבְּלוּ טוֹמָאֵה. וְכֵסֶּם שְׂאֵתָם מוֹדִים בְּ
זֶה יוֹרֵת שֶׁמֶעֱלֶה טָמֵא מִטּוֹמָאֵתוֹ וְאֵינוֹ
עוֹלָם שֶׁל נִעְרָו לְנִעְרָו: מִבְּרֻחַ חֶבֶר יוֹצֵא
לְרֵשֵׁי קָו דְּהַפְרַת נִדְרֵי:

ר"ז עו.

ל מקוה יוכיח שמטהר את העמאים אחר
יציג על הטוהרים שאם טבל בעודו טהור
יבא לידי טומאה אם יגע אחר כן בשרץ
מוהנוגע בבבלתם יטמא הלל אומר אפילו

הם במוך המים: (ג) ש"מ לא חילין. דהא
אמרו לו מקוה יוכיח שאינו מציל

אלמא לפום ק"ו דר"א היה ראו
למקור שזיל ולא יבא טובל כלל
טומאה כי היכי דבעל מעבד נדרי
אשמו מלא יתנו. ומקטא נסמי גרמי
הכי ומה מקור שמעלה אה העמאין
מטומאתן אינו מצייל על הטוהרים
מליטמא אדם שאין מעלה אה
הטמאים מטומאתן אינו דין שלא יצייל
על הטוהרים מליטמא והכי פירשו
ומה מקור אש"פ שמעלה את הטמאים
מטומאתן אינו מצייל על הטוהרים
מליטמא דדדראין טוהרגע צנזלמ
יטמא הלל אומר אש"י הם בתוך
המים אדם שאין מעלה את הטמאים

ממומחאן שאס בלע אדס טהור טבעת
האזע עליה איז דין שלא יזיל על הטעורים
ונכנס לזהל המה שלא יזיל אה
יזי הכי מצייל דטערה בלועה לא מעממא
על (חוצין עא) אצמא ליכא למידן ק"ו ח
למה שלא עא דערין דהאי בדעיה והאי
דא חלי הכא נמי אע"ב שבעל מפר

ומצאנו דגריס הכי ומה אדם שאין מעלה
 יין שזיל על הטעמים מלעמא ופשוטה
 ים מלעמא ואפי' הכי לא גריס מדידת
 אופן. ונראה לי להך גירסא דכ"ה דהו
 ס מלעמא דק"ו דלחין ב"מנני" הכי
 הכי אלומי הוא דמאלמי לפרסיהו ומרכבי
 ואי וקולא דאדם ומקוה ומוכח ליה דא"ג
 דמא' דלא חיל דהא דמיה והאי דמיה
 דמא' דבריהם דמה במקום אדם מפר
 לו כלי וכו'. רבנן נמי הוא דפרסי לר"א
 ש שמעילי אוחו שלחא שיטמא יעלה
 דמארו ליה לכשמיתא ליהסר דאי לא הוה
 ששמע מניה: **ס"ח מהר"ב** לן ר"א ומה
 (ויקרא יא): **ורועין ועומדין**. ונגעה בהם
 עומאים שטריס שטומאחן בוריעה ורועין
 דמנני: **ס"ט לא חיילין**. ודלח בוריעם
 ס אלח ס"י לר"א נדרים דלח חיילי:
 ים מה שלח חל והמניא דיינינן ק"ו
 א משום דלא קים להו להש"ם דעמיהו
 דסבירא להו לרבנן דלורועין ועומדין
 בסימני: **שאינן מוכרס**. צודה קטנה:
 י שחל איני שיר נדרים שלח חלו:
 ומהדרין

[illegible]

הַיְּהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

עין משפט
גר מצוה

ג א מ"י פ"ב מהלכות
טומאת אוכלין הל' יט:
גב ב מ"י שם הל' א:
גב ג מ"י פ"ד מהל'
עבדים הל' ה פמג
עשן פה:
גב ד מ"י שם הל' א:

תוספות

[illegible]

כל גופו נמקוה וטועה בשקר
 י"פ שטובל כל שעה כל גופו
 ה"י לא היה לך לדון הך
 שאני הסם דגלי קרא. ש"מ
 ואה הכי אית ליה בהפרה. אי
 ציל מליטמא, ואי ס"ל דחילי
 דם, דא משמע מקרא דלא
 י"י ובי"י. דא משיב להי"י ר"ח
 טומאה ולא אית אלל בך
 דפי' שורעם בקרקע טהור
 דרועי' ועוסדים "כ"ט. שלא

דשמה איז' למסרך דמקוה
שמים כא), ובי היכי דדרשי